

животъ. Нѣкой иска да възприема направо отъ Бога. Не е въпросътъ, отъ кого човѣкъ ще приема; важно е, всичко, което той приема, да излиза отъ Бога. Ако нѣкой човѣкъ ми донесе единъ листъ отъ научна книга, за мене е важенъ листътъ, а не това, кой го е донесълъ. Този листъ може да е донесенъ отъ нѣкое малко дете, или отъ нѣкой философъ, или отъ нѣкоя красива мома. Ако отъ този листъ азъ придобия нѣщо добро за себе си, той е важенъ за мене, а не онзи, който го носи. Следователно, въ всички случаи, важно е съдържанието на донесеното. Когато се прочете единъ листъ отъ Божествената книга, трѣбва да се разбере написаното въ този листъ, както и неговото втрешно съдържание. Християнитѣ препоръчватъ да се чете Библията и Евангелието. Мнозина четатъ, но не ги разбиратъ. Защо? Защото нѣматъ нужната свѣтлина. Какво е нужно тогава? Който чете Свещената книга, той трѣбва да се свърже съ единъ ангелъ, който да му помогне, да внесе повече свѣтлина въ ума му. Този ангелъ носи въ себе си коментариитѣ на Свещената книга и дава обяснения на четеща. Като четете тази книга съ новитѣ коментари, всичкитѣ шлакъ, всичката сгория отъ нея отпада, и вие я виждате въ истинската ѝ красота. При тази нова свѣтлина на ума, художникътъ започва да рисува вѣрни картини; поетътъ започва да пише идейни стихове; майката започва да отглежда децата си съ истинска любовъ и самопожертвувателность и т. н. Когато ангелъ слиза отъ небето да ви помага, обърканитѣ ви работи се изправятъ, правитѣ работи вървятъ напредъ, и вие отивате отъ успѣхъ въ успѣхъ, отъ слава въ слава.

Христосъ казва: „Азъ изпратихъ Духа си.“ Този Духъ не е въ единствено число, но въ множествено. Той е колективенъ Духъ. Казано е: „Азъ ще изпратя при васъ всички напреднали братя, които ви мислятъ доброто, които ви обичатъ и сж готови да ви посочатъ пътя, който азъ съмъ имъ показалъ.“ Тѣзи братя сж ангели, които седятъ по-високо отъ васъ, но сж готови да слѣзатъ на земята да ви помагатъ. Защо? Защото ви обичатъ. Вие имате връзка съ тѣзи ангели, и затова тѣ сж готови да ви помагатъ. Че вие досега не сте живѣли, тухли само сте правили. Колко камшици, колко страдания, колко мъжнотии, колко неволи сте прекарали, но сжщественото не сте направили! Колко църкви сте имали, но всички сте съборили! Колко вѣрвания сте имали, на които сте измѣнили! Колко съмнения въ Бога сте изживѣли, докато най-после сте дошли до новото вѣрую, което